

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

14 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Victor Boico, Nadejda Toma,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Pascal Veronica în numele inculpatului Zmeu Alexei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2018, emisă în cauza penală în privința lui

*Zmeu Alexei XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în
XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanța:

de la 23.01.2018 - până la 02.04.2018

instanța de apel:

de la 27.04.2018 - până la 09.07.2018

instanța de recurs ordinar:

de la 23.08.2018 – până la 14.11.2018.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorie Ungheni din 02 aprilie 2018, Zmeu Alexei a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 151 alin. (1) și art. 287 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită prin prisma prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, următoarea pedeapsă:

- în baza art. 151 alin. (1) Cod penal - închisoare pe termen de 3 (trei) ani și 4 (patru) luni, - în baza art. 287 alin.(1) Cod penal - închisoare pe termen de 2 (doi) ani.

În conformitate cu art. 84 Cod penal pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepsei aplicate s-a stabilit lui Zmeu Alexei

pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare stabilită, a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 (cinci) ani, Zmeu Alexei Alexei fiind obligat să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

S-a aplicat în privința lui Zmeu Alexei XXXXX măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, menținând-o până la intrarea sentinței în vigoare.

S-a încasat de la Zmeu Alexei XXXXX în beneficiul statului cheltuieli judiciare în mărime de 640,00 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *examinând cauza în baza probelor administrate la faza de urmărire penală*, a constatat că, Zmeu Alexei XXXXX, la data de 09.11.2017 în jurul orelor 17:30, aflându-se la domiciliul său din sat. Găureni, r-ul Nisporeni, intenționat, demonstrând o lipsă evidentă de respect față de societate și normele etice general acceptate, încalcând grosolan ordinea publică, printr-o obraznicie deosebită, conștientizând faptul că acțiunile sale sunt îndreptate împotriva a două persoane care se află în relații de concubinaj, i-a numit pe Băiceanu Gheorghe și Butnaru Lina cu cuvinte injurioase, după care l-a lovit pe Băiceanu Gheorghe cu dosul palmei peste față și cu pumnul în spate pe Butnaru Lina care a intervenit pentru a curma actele lui huliganice cauzându-i acesteia dureri fizice.

Tot el la data de 09.11.2017 în jurul orelor 17:30, aflându-se la domiciliul său din sat. Găureni, r-ul Nisporeni, în timpul comiterii actului de huliganism i-a aplicat lui Băiceanu Gheorghe lovituri cu pumnii și picioarele în regiunea corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 182 D din 18.12.2017, traumatism abdominal închis cu leziunea intestinului subțire complicat cu o peritonită generalizată care condiționează pericol pentru viață și se califică ca vătămare corporală gravă.

3. Împotriva sentinței pronunțată integral la 02 aprilie 2018, la data de 13 aprilie 2018, a declarat apel procurorul în Procuratura Nisporeni, Gheorghe Caragia, prin care a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei inculpatului Zmeu Alexei.

În motivarea apelului procurorul, a expus următoarele:

- la stabilirea pedepsei, instanța nu a ținut cont de faptul că inculpatul, a comis două infracțiuni printre care una gravă, pentru care

legea penală a stabilit o pedeapsă cu închisoare de până la 10 ani și una mai puțin gravă, pentru care legea penală a prevăzut pedeapsa maximă de până la 3 ani, printr-un concurs ideal;

- acuzarea, în timpul dezbaterilor judiciare, conducându-se de prevederile art. 364/1 alin.(8) Cod de procedură penală, a orientat instanța la aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare după cum urmează: pentru infracțiunea prevăzută la art. 151 alin. (1) - 5 ani și 2 luni, închisoare iar pentru infracțiunea prevăzută la art. 287 alin.(1) - 1 an și 6 luni închisoare, solicitând totodată să fie cumulate parțial pedepsele penale conform art. 84 Cod penal, cu stabilirea unei pedepse definitive de 6 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fapt care nu s-a luat în considerație de către instanță, ci dimpotrivă, instanța a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, fără a stabili careva circumstanțe ale cauzei care să intervină în vederea suspendării condiționate a pedepsei;

- prin pedeapsa aplicată, condamnatul nu va suferi nici faptul că acestuia i-a fost stabilită doar interdicția de a parcurse executării pedepsei;

- potrivit art. 50 Cod penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracționale și a persoanelor care le-au săvârșit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege, iar scopul răspunderii penale, fiind cel de a preveni săvârșirea unor infracțiuni similare atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, reeducarea acestuia, precum și restabilirea echității sociale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2018, a fost admis apelului procurorului în Procuratura r-lui Nisporeni, Gheorghe Caragia, casată sentința în partea stabilirii pedepsei inculpatului Zmeu Alexei și pronunță o nouă hotărâre în această parte potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

A fost aplicată lui Zmeu Alexei pe art. 151 alin. (1) Cod penal o pedeapsă sub formă de 5 (cinci) ani închisoare, iar pe art. 287 alin. (1) Cod penal o pedeapsă de 1 (un) an.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal ia fost stabilit lui Zmeu Alexei, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, pedeapsa definitivă sub formă de 5 (cinci) ani și 6 (șase) luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul de ispășire a pedepsei aplicate lui Zmeu Alexei, urmând a fi calculat de la data reținerii.

În rest sentința judecătorească Ungheni din 02 aprilie 2018 a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a constatat că, în cadrul ședinței de judecată în prima instanță, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, recunoscând vina, ne solicitând administrarea de noi probe, a solicitat prin înscris autentic examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, pe care le cunoaște și asupra cărora nu are obiecții, iar la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Zmeu Alexei a săvârșit infracțiunile incriminate, iar personalitatea acestuia este susceptibilă de a fi supusă răspunderii și pedepsei penale.

În ședința instanței de apel, inculpatul Zmeu Alexei fiind audiat, a susținut declarațiile date anterior, solicitând respingerea apelului acuzatorului de stat, cu menținerea sentinței instanței de fond.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că vina inculpatului Zmeu Alexei în comiterea infracțiunii incriminate este dovedită în afara dubiilor rezonabile prin următoarele probe cercetate în cadrul ședinței, cum sunt: declarațiile părții vătămate Băiceanu Gheorghe; declarațiile părții vătămate Butnaru Lina; declarațiile martorului Lupu Maria; raportul de expertiză medico-legală nr.182 D din 18.12.2017.

Instanța de apel de asemenea a reținut fapta constatată de prima instanță.

Instanța de apel a considerat că la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că, inculpatul Zmeu Alexei a săvârșit infracțiunile incriminate.

La fel, instanța de apel, având în vedere argumentele apelului declarat în coraport cu circumstanțele constatate a reținut că, la stabilirea pedepsei, instanța ține seama de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale. La stabilirea modului, măsurii, categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel la fel ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care este una gravă, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, a recunoscut vina, se căiește sincer de cele comise, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului,

precum și de condițiile de viață ale familiei acesteia. Sub imperiul normelor enunțate, se reține, corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii. Astfel, ținând cont de circumstanțele enunțate, instanța de apel a considerat că, prima instanță eronat a reținut, posibilă corectarea inculpatului fără izolarea de societate, or, doar condamnarea reală la pedeapsă privativă de libertate, ar atinge scopul pedepsei penale stabilite în art. 2, 61 Cod penal. În opinia instanței de apel, prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului Zmeu Alexei nu a ținut cont de prevederile art. 61 alin. (1) și alin. (2) Cod penal.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a considerat că instanța de fond nu a ținut cont de aceste prevederi ale Legii penale și, ca urmare, a fost comisă o eroare de drept ce a fost corectată de către instanța de apel. Instanța de fond just a stabilit circumstanțele cauzei și a constatat ca dovedită vinovăția lui Zmeu Alexei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) și art. 287 alin. (1) Cod penal, însă incorect a aplicat în privința acestuia prevederile art. 90 Cod penal.

Astfel, instanța de apel a apreciat că, modalitatea de executare a pedepsei aleasă de către prima instanță în privința inculpatului Zmeu Alexei, nu este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta comisă, urmările produse și atitudinea inculpatului până la comiterea infracțiunii, în timpul comiterii și după comiterea infracțiunii.

Instanța de apel, examinând minuțios modul și măsura de pedeapsă ce a urmat a fi aplicată inculpatului Zmeu Alexei a stabilit că, personalitatea lui este una complexă și predispusă de a comite noi infracțiuni și greu de influențat în vederea corectării comportamentului antisocial, fapt manifestat de acesta atât la momentul comiterii infracțiunii, cât și după. În atare situație, reieșind din cele stabilite, instanța de apel a statuat că asupra în cauza supusă judecării, la etapa examinării cauzei penale, instanța de fond a individualizat eronat pedeapsa stabilită în privința inculpatului. Instanța de apel a considerat că, scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată în privința lui Zmeu Alexei nu poate fi atins decât prin aplicarea pedepsei penale sub formă de închisoare.

Instanța de apel, la determinarea modului și măsurii de pedeapsă în privința inculpatului Zmeu Alexei, a susținut că a ținut cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, și de faptul că gravității infracțiunilor săvârșite, constituind o infracțiuni răspândite și periculoase,

infracțiuni comiterea cărora în ultimul timp a atins un nivel înalt, unul din motive fiind și blândețea pedepselor aplicate.

5. Împotriva deciziei instanței de apel pronunțată integral la 20 iulie 2018, la data de 08 august 2018, a declarat recurs ordinar avocatul Pascal Veronica în numele inculpatului Zmeu Alexei, prin care, indicând în calitate de temeiuri pentru recurs din cele prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală:

- pct. 6) - hotărârea motivată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel a admis erori grave de fapt și de drept, care au afectat soluția instanței;

- pct. 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- pct. 13) - a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului (modificări din 20.12.2017),

a solicitat casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2018, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel.

În susținerea poziției, recurentul a expus următoarele:

- în decizia contestată instanța se contrazice cu privire la condiția locului public este necesară, nu este necesar și că a fost implicat publicul. Nu există nici o probă în sensul respectiv, nici al acușării, nici a apărării precum că condamnatul a comis infracțiunea în afara domiciliului său. Ori orice comportament necorespunzător, care nu este în public nu se încadrează în prevederile art. 287 Cod penal. Mai mult pentru aceleași acțiuni au fost instrumentate 2 infracțiuni și respectiv condamnat pentru 2 infracțiuni, pe când urma a fi condamnat numai în baza art. 151 Cod penal;

- încadrarea juridică eronată a infracțiunii se demonstrează prin faptul că conform probelor din dosar acțiunile s-au desfășurat în loc privat. Instanța de judecată constată că "...aflându-se la domiciliul său... demonstrând o lipsă evidentă de respect față de societate și normele general acceptate - l-a numit pe partea vătămată cu cuvinte necenzurate și i-a aplicat o lovitură cu pumnul în spate", adică acțiuni încadrate în prevederile art. 151 Cod penal.

- la aplicarea pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată nu a ținut cont de prevederile art. 75 alin. (2) Cod penal, la fel nu a fost luat în considerare că inculpatul a recunoscut vina, a solicitat examinarea în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, se căiește sincer, nu are antecedente penale, părțile au solicitat

semnarea unui acord de împăcare, dar totuși a aplicat pe acest capăt de învinuire, pedeapsa cea mai aspră de 2 ani;

- instanța de judecată nu a ținut cont de criteriile pentru individualizarea pedepsei și anume: săvârșirea pentru prima oară o infracțiune mai puțin gravă, a recunoscut vina, regretă sincer cele comise, prejudiciul material nu există, se caracterizează pozitiv la locul de trai, are la întreținere doi copii minori, dintre care un copil invalid din copilărie, îngrijește un copil înfiat;

- instanța de apel nu a motivat necesitatea de a stabilit o pedeapsă mai aspră (3,6 ani real). Nu a motivat respingerea aplicării art. 90 Cod penal, precum și nu a aplicat prevederile Legii nr. 163 din 20.12.2017 - a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului din data de 20.12.2017. Astfel urma a diviza partea de pedeapsă necesară a fi executată real și partea de pedeapsă suspendată;

- nici art. 75 Cod de procedură penală nu și-a găsit argumentarea în decizia instanței de apel. Nu și-a găsit reflectare nici art. 79 Cod de procedură penală, invocat de apărare.

- solicită să țină cont de existența circumstanțelor atenuante, care în conformitate cu prevederile art. 78 alin. (1), (2) Cod penal, stabilește că pedeapsa poate fi coborâtă până la minim. Aceste cerințe sunt stabilite și în Hotărârea Plenului CSJ nr.6 din 11.11.2013, care are un caracter de recomandare pentru instanțele judecătorești;

- condamnatul este tânăr, are capacități de muncă, poate executa o muncă în folosul comunității, și-a întemeiat de curând o familie, crește 3 copii minori, îngrijește de mama acestuia care este la o vârstă înaintată, este unicul întreținător al familiei își dorește un viitor și a conștientizat greșeală, a tras învățăminte;

- părțile vătămate s-au împăcat cu condamnatul, fapt confirmat în ședințele de judecată a instanței de apel, cu toate acestea instanța a dispus condamnarea reală, ceea ce este o imoralitate și un abuz în coraport cu legea penala menționata mai sus.

6. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Sergiu Crijanovschi, prin care a solicitat dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul

penal al Curții Supreme de Justiție va decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

La declararea recursului ordinar, avocatul Pascal Veronica în numele inculpatului Zmeu Alexei, a indicat în calitate de temeiuri pentru recurs art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală și anume pct. 6) - hotărârea motivată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel a admis erori grave de fapt și de drept, care au afectat soluția instanței; pct. 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; pct. 13) - a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului (modificări din 20.12.2017), solicitând casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2018, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel.

Studiind argumentele invocate de recurent în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal le apreciază ca fiind neîntemeiate, nesusceptibile de a impune necesitatea casării deciziei atacate.

Colegiul penal constată că motivele invocate de recurent în recursul declarat, nu sunt imputabile deciziei atacate, deoarece în urma examinării acesteia, se conchide că instanța de apel a analizat obiectiv toate circumstanțele cauzei și a dat răspuns la toate motivele expuse în apel în coraport cu poziția apărării și a argumentelor de motivare a soluției emise de prima instanță, astfel se atestă că decizia instanței de apel corespunde normelor procesual-penale, fiind legală și întemeiată.

Cu referire la invocarea recurentului în susținerea temeiului de drept prevăzut la pct. 6) alin. 1) art. 427 Cod de procedură penală, precum că, *„la aplicarea pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată nu a ținut cont de prevederile art. 75 alin. (2) Cod penal, la fel nu a fost luat în considerare că inculpatul a recunoscut vina, a solicitat examinarea în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, se căiește sincer, nu are antecedente penale, părțile au solicitat semnarea unui acord de împăcare, dar totuși a aplicat pe acest capăt de învinuire, pedeapsa cea mai aspră de 2 ani, nu a motivată respingerea aplicării art. 90 Cod penal, precum și nu a aplicat prevederile Legii nr. 163 din 20.012.2017 - a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului din data de 20.12.2017, instanța de judecată nu a ținut cont de*

criteriile pentru individualizarea pedepsei”, Colegiul penal, constată că instanța de apel a examinat respectivele circumstanțe, acordându-le apreciere inclusiv și prin motivarea expusă în pct. 4.1 al prezentei decizii, pe care instanța de recurs le însușește și care nu necesită o reiterare suplimentară din motivul temeiniciei lor și expunerii desfășurate de către instanța de apel, fapt ce vine în corespundere și cu jurisprudența și practica CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, a statuat că art. 6§1 din CtEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs. Olanda, 19.04.1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Colegiul penal lărgit reiterează, că printre garanțiile unui proces echitabil, reglementat de art. 6 din CEDO, se enumeră și faptul că orice persoană trebuie să fie judecată în mod echitabil de un tribunal independent și imparțial, ceea ce a fost realizat și în prezenta cauză, fiind respectate drepturile inculpatului garantate atât de Constituția R. Moldova, CEDO, cât și de Codul de procedură penală, chestiune ce este regăsită în prezenta cauză penală.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază că, instanța de apel a făcut o analiză amplă probelor acumulate în cauză, acestea primind apreciere la justa lor valoare, concluziile instanței de apel rezultă din materialul factologic acumulat în cauză.

Cu referire la invocarea recurentului în susținerea temeiului de drept prevăzut la pct. 12) alin. 1) art. 427 Cod de procedură penală, precum că: *„încadrarea juridică eronată a infracțiunii se demonstrează prin faptul că conform probelor din dosar acțiunile s-au desfășurat în loc privat. Instanța de judecată constată că”....aflându-se la domiciliul său... demonstrând o lipsă evidentă de respect față de societate și normele general acceptate - l-a numit pe partea vătămată cu cuvinte necenzurate și i-a aplicat o lovitură cu pumnul în spate”.*, adică acțiuni încadrate în prevederile art. 151 Cod penal”, Colegiul penal în sensul respectiv reține, că recurentul susține că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, adică totuși inculpatul a săvârșit o careva infracțiune, însă aceasta nu a fost încadrată juridic corect.

Sub acest aspect, Colegiul penal conchide că temeiul dat nu s-a confirmat în cauză, deoarece prima instanță corect a încadrat juridic acțiunile comise de către Zmeu Alexei, în baza învinuirii înaintate de către

acuzatorul de stat. În sensul respectiv prima instanță și instanța de apel a constatat că probele prezentate și cercetate în mod legal au indicat la confirmarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii ce i se impută, expusă clar în rechizitoriu.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept relevante, motivându-și concluziile în baza cumulului de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ceea ce contrazice argumentele aduse de recurent precum că acțiunile inculpatului urmau a fi recalificate la art. 151 Cod penal. Prin urmare, la caz se constată că au fost respectate prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Lecturând textul deciziei instanței de apel, Colegiul penal constată, că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată, instanța de apel și-a argumentat soluția de menținere a condamnării inculpatului Zmeu Alexei, în comiterea infracțiunii încriminate.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la recalificarea acțiunilor inculpatului de la art. 287 la art. 151 Cod penal, nu a constituit obiect de dispută în cadrul instanței de apel, astfel, inculpatul nu a sesizat instanța privind calificarea incorectă a acțiunilor acestuia, or, ultimul în prima instanță a solicitat examinarea cauzei în procedură specială fără a invoca careva erori în sensul respectiv nici chiar după condamnarea acestuia de către prima instanță, astfel ultimul nu a exercitat calea de atac, apelul.

Instanța de apel, judecând apelul acuzatorului de stat, s-a pronunțat asupra motivelor de admitere a acestora și a punctat și clarificat toate aspectele esențiale ale cauzei iar în rezultat, având temeiuri legale a modificat pedeapsa inculpatului Zmeu Alexei pentru faptele comise, și analizând chestiunile respective în ordine de recurs, nu au fost stabilite careva erori ce ar impune necesitatea casării deciziei instanței de apel, argumentele recurentului în sensul dat fiind neîntemeiate.

Cu referire la invocarea recurentului în susținerea temeiului de drept prevăzut la pct. 13) alin. 1) art. 427 Cod de procedură penală, precum că: *"instanța de apel nu a aplicat prevederile Legii nr. 163 din 20.12.2017 - a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului din data de 20.12.2017, care urma a diviza partea de pedeapsă necesară a fi executată real și partea de pedeapsă*

suspendată”, cercetând decizia instanței de apel prin prisma motivului invocat, Colegiul penal consideră că respectiva argumentare este eronată și inaplicabilă speței în vederea susținerii temeiului de drept pentru admiterea recursului, or, probabil că recurentul a avut în vedere Legea nr. 163 din 20.07.2017 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, ce a intrat în vigoare la 20.12.2017, prin care au fost efectuate modificări în Codul penal, însă raportând argumentele invocate de recurent cu modificările efectuate, Colegiul penal stabilește că acestea nu au nici un impact asupra normelor ce guvernează aprecierea faptelor pentru care inculpatul Zmeu Alexei a fost condamnat, unicul raționament ce este sesizat de către recurent este acela de aplicare a art. 90 sau 90¹ Cod penal.

În sensul respectiv Colegiul penal stabilește că instanța de apel la judecarea cauzei, a dat deplină eficiență tuturor normelor relevante la caz ce erau în vigoare la data examinării, astfel careva temeiuri pentru implicarea în soluția instanței, nefiind reținute.

Astfel, Colegiul penal conchide că instanța de apel în cadrul judecării cauzei, la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 78, 79 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, în acest sens corect menționând că o condiție obligatorie și unicul temei pentru condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei rezidă în faptul că nu ar fi rațional ca inculpatul să execute pedeapsa cu închisoare stabilită. Aceasta ar însemna că, în rezultatul cercetării cauzei și calităților individuale ale inculpatului s-a format convingerea fermă în posibilitatea atingerii scopurilor pedepsei penale fără izolarea de societate, dar în condițiile unui control profilactic al comportamentului persoanei respective într-o anumită perioadă de timp. Instituția suspendării condiționate a executării pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj sau un drept acordat de lege persoanelor vinovate, dar trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

În vederea dispunerii suspendării condiționate a executării pedepsei, instanța de apel a examinat dacă prin suspendarea condiționată, va fi posibilă atingerea scopurilor pedepsei stipulate în art. 61 Codul penal, în

acest sens corect reținând că infracțiunile comise de Zmeu Alexei, au fost comise cu intenție.

Astfel, Colegiul penal consideră că instanța de apel corect a apreciat că în privința inculpatului Zmeu Alexei, nu pot fi aplicate prevederile art. 90 Codul penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei, iar pedeapsa aplicată urmează să fie executată real, individualizându-i corect pedeapsa, care este legală, întemeiată, proporțională faptelor comise și circumstanțelor reale și personale.

Din atare considerente, Colegiul penal menționează că, în cauza deferită judecății, nu au fost admise careva erori de către instanța de apel, iar alegațiile recurentului sub acest aspect sunt vădit neîntemeiate.

În consecință, instanța de recurs conchide că totalitatea argumentelor invocate de recurent nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului și ca urmare acestea nu sunt suficiente pentru a constitui erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor instanței de apel.

În prezența constatărilor nominalizate, având în vedere că motivele invocate de către recurent nu s-au confirmat, iar careva erori de drept apreciate din oficiu, nu au fost stabilite, Colegiul penal va dispune inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Pascal Veronica în numele inculpatului Zmeu Alexei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2018, în cauza penală în privința lui *Zmeu Alexei XXXXX*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 decembrie 2018.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Victor Boico

Nadejda Toma